

ΜΗ ΧΑΛΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΫΠΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — Ἐν τῷ ἐξωτ. φρ. 30

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἀπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἐξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἕτος ἢ ἐξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὄδος Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΦΘΥΝΤΗΣ

ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ-ΕΝΩΣΙΣ

Τὴν ἐποχὴν αὐτὴν ὀνομάζουσιν οἱ Γάλλοι *νεκρὰν ἐποχὴν*. Ἐπειδὴ τὰ θέατρα σφραλοῦν, αἱ Βουλαὶ μετ' ὀλίγον ἀργοῦν, ἡ ἀριστοκρατία φεύγει εἰς τὰς ἐξοχὰς καὶ οἱ πάσχοντες εἰς τὰ νερά. Ὑπὸ τὴν ἐποψὴν αὐτὴν ἀπ' ἐναντίας δι' ἡμᾶς εἶνε ζωντανὴ ἐποχὴ. Θιάσοι ἐπὶ θιάσων προαναγγέλλονται, θέατρα ἐπὶ θεάτρων προανοίγονται, ἐστιατόρια ἐπὶ ἐστιατορίων προαλείφονται, αἱ ἐξοχαὶ μας δὲν ἀπέχουν ἡμίσειαν ὥραν ἀπὸ τῆς πρωτεύουσας καὶ πρὸς ἀποζημίωσιν ὅτι ἡ Βουλὴ ἀργεῖ ἔχομεν τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν κίνησιν τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν.

Νεκρὰ ἐποχὴ εἶνε καὶ θὰ ἦνε ὄχι μόνον αὐτὴ, ἀλλὰ καὶ πᾶσα ἄλλη ὑπὸ ἐποψὴν ἐθνικὴν.

Ἡ ἐθνικὴ αὕτη ἐποψὶς ἔχει δύο μορφάς, τὴν ἐσωτερικὴν ἐθνικὴν καὶ τὴν ἐξωτερικὴν ἐθνικὴν. Ἡ μία ἔχει ὡς σύνθημα τὴν μεταρρυθμίσις, ἡ ἄλλη ἔχει ὡς σύνθημα τὴν ἑνωσιν. Διὰ τὴν ζήσωμεν πρέπει νὰ μεταρρυθμισθῶμεν διότι ὅπως νόμος ἱστορικὸς ἀπεδείχθη ὅτι εἶνε ἡ βαθμιαία ἐξόντωσις τῶν ἀγρίων φύλων, οὕτω βεβαίως νόμος ἱστορικὸς εἶνε καὶ ἡ βαθμιαία παράλυσις τῶν ἡμιαγρίων φυλῶν. Ἡμεῖς δὲ ἀκόμη διατελοῦμεν ἐν ἡμιαγρία καταστάσει, διότι ἡμεῖς μὲν μὴ δυνάμενοι νὰ αὐτοκυβερνηθῶμεν, τῶν δὲ Κυβερνητῶν μας ὄντων σὰρξ ἐκ τῆς σαρκὸς μας καὶ ἀγριότης καὶ ληστεία ἐκ τῆς ἀγριότητος καὶ τῆς ληστείας μας, διατελοῦμεν ἀκόμη ἐν ἡμιαγρία καταστάσει, χειροτέρα πολὺ καὶ ὀλεθριωτέρα τῆς ἀγρίας καταστάσεως, ἐκείνης, εἰς ἣν διετελοῦμεν ὅτε ἐπολέμου οἱ πατέρες μας ὡς ἀγριοί, ἀλλὰ καὶ ἐμεγαλουργοὺν ὡς τοιοῦτοι. Ὅτι δὲ εἴμεθα κατὰ τὸ ἡμισυ πεπολιτισμένοι καὶ κατὰ τὸ ἡμισυ ἀγριοί, ἀτελεῖς δὲ κατ' ἄμφω, μαρτύριον ἀπ' ἐνὸς μὲν ὅτι πᾶν ὅ,τι ἔχομεν ἐκ τοῦ πολιτισμοῦ ἢ τοῦ ἰδικοῦ μας ἀρχαίου, τοῦ προπατορικοῦ, ἢ τοῦ ξένου νεωτέρου, τοῦ εὐρωπαϊκοῦ, τὸ παρῶδου μόνον, κεκτημένοι τὸν τίτλον, μὴ ἔχοντες δὲ τὴν οὐσίαν, ὡς φιάλη χρυσοῦ καμπανίτου ἔχουσα ἐντὸς ρητινῆς, ἀπ' ἐτέρου δὲ ὅ,τι ἐσώσαμεν ἐκ τῆς προπατορικῆς ἀγριότητος δὲν τὸ ἔχομεν εἰς μέγα, οὐδὲ τὸ στρέφομεν κατὰ τῶν πολεμίων, ὡς φυλὴ κατὰ φυλῆς μαχόμενοι, ἀλλ' ἀπ'

ἐναντίας τὸ στρέφομεν καθ' ἡμῶν αὐτῶν, καὶ ὀπλοποροῦμεν καὶ δολοφονοῦμεν καὶ ζωοκλοποῦμεν καὶ βιάζομεν καὶ ἀρπάζομεν καὶ ἀνομοῦμεν, ὡσεὶ ὁ νόμος τῆς πατρίδος μας ἦτο νόμος τουρκικὸς, τὸ δὲ Κράτος, τὸ Ἑλληνικὸν Σατραπεία τις τοῦ Ἀλῆ πασᾶ.

Δὲν ἀρκεῖ ὅμως νὰ μεταρρυθμισθῶμεν ἐσωτερικῶς διὰ τὴν ζήσωμεν. Ὡ, εἰς τούτο ἦτο μόνον ὅ,τι εἶχε νὰ πράξῃ ὁ ἑλληνισμὸς ὡς ἐπιστέγασμα τῆς ἀνεξαρτησίας του, θὰ ἤμεθα ὑπομονητικώτεροι καὶ παχυδερμώτεροι, ἀπαθέστεροι καὶ νηφαλικώτεροι, οὔτε θὰ ἐσπαράττομεν τὴν ψυχὴν τὴν ἰδικὴν μας καὶ τὴν εὐμάρειαν τῶν ἀναγνωστῶν μας. Θὰ ἐλέγομεν : εἰς σήμερον ἔχομεν ἐμπειρικούς, ψυχρούς, ἀκάρδους πολιτευτάς, μωροὶ δὲ ἄλλοι, χλιαροὶ καὶ φλύαροι ἐτοιμάζονται νὰ τοὺς διαδεχθῶσι, δὲν πειράζει, ἡ μεταρρυθμίσις θ' ἀναβληθῇ κατὰ μίαν ἢ δύο γενεάς, ἐν τῷ μεταξύ θὰ ζήσωμεν ὅπως ζῶμεν, τρώγοντες ἀλλήλους, ληστεύοντες ἀλλήλους καὶ μὴ ριπτόμενοι εἰς τὴν παραγωγὴν τὴν ἐθνικὴν, τὴν ὕλικὴν, τὴν ἐπιστημονικὴν. Ἄλλ' ἡ φυλὴ μας διατρέχει τὸν ὑπατον κίνδυνον, διότι φυλὴ ὀλιγάριθμος, φυλὴ Καραγκούνιδων ἢ Ἀθιγγάνων, μπορεῖ νὰ ἐπιζῇ νομαδικῆ ἢ περιπλανωμένη, ἀλλὰ κράτος, πολιτεία, κοινωνία ἀδύνατον νὰ συγκροτήσῃ καὶ νὰ συγκρατήσῃ. Ἑλληνισμὸς θὰ ὑπάρξῃ ἢ μέγας ἢ δοῦλος. Αὕτη εἶνε ἡ ἀνωθεν ἐπικλωθεῖσα αὐτῷ μοῖρα. Ἐν τῇ ἐπικειμένῃ λοιπὴν νέᾳ ἀνατολικῇ κρίσει ἐτοιμασθῶμεν ἢ τὴν μερίδα τοῦ λέοντος νὰ καταλάβωμεν ἢ τὸν τράχηλον ἡμῶν νὰ κλίνωμεν ὑπὸ σλαβικὸν ἢ αὐστριακὸν ζυγόν. Ἑλληνισμὸς χωρὶς τῆς Ἀλθανίας, χωρὶς Μακεδονίας, χωρὶς τῆς Θράκης δὲν εἶνε ἑλληνισμὸς, ἀλλὰ σμῆνος ἐμπόρων ἢ ναυτῶν, λογιωτάτων ἢ μεταπρατῶν. Ἄν ἦνε ἡ μεταρρυθμίσις ὁ αἰμὸς, ἡ ἑνωσις εἶνε τὸ ὕδωρ. Ἄν ἦνε ἡ μεταρρυθμίσις ἡ δύναμις, ἡ ἑνωσις εἶνε ἡ ὕλη. Ἄτμὸς δὲ ἀνευ ὕδατος δὲν ὑπάρχει· δύναμις ἀνευ ὕλης δὲν ὑπάρχει· ἀλλ' οὔτε ἑλληνισμὸς ἀνευ ἐνώσεως, οὔτε ἑλναμις ἀνευ μεταρρυθμίσεως.

Καὶ ἡ μεταρρυθμίσις, ὡς ἐλέγομεν ἀνωτέρω, ἐξαρτᾶται ἀπ' ἡμῶν αὐτῶν εἶνε ζήτημα ὀρεξέως· ζήτημα κεριοῦ ἀν θέλωμεν, μεταρρυθμιζόμεθα· ἀν δὲν θέλωμεν, δὲν μεταρρυθμιζόμεθα. Τίς μᾶς βιάζει;

Ἄλλὰ δὲν ἔχομεν στρατὸν, ἀδιάφορον· ἔχομεν ἀξιωματικούς καὶ ὑπηρετάς τῶν ἀξιωματικῶν. Ἄλλὰ δὲν ἔχομεν ναυτικόν, ἀδιάφορον· ἔχομεν τὸν κ. Ρούφον. Ἄλλὰ δὲν ἔχομεν δικαιοσύνην, ἀδιάφορον· ἔχομεν ὅλην τὴν ἱεραρχίαν

αὐτῆς, τακτικώτερον ἀπὸ τὴν ἱεραρχίαν τῆς ρωμαϊκῆς ἐκκλησίας. Ἄν μᾶς σφυρίζῃ νὰ μεταρρυθμισθῶμεν, μεταρρυθμιζόμεθα. Ἄλλως μένομεν οὕτω. Καὶ ἐπὶ τέλους, ἀστυντοῦ.

Οὕτω πως ἡ μεταρρύθμισις ἐξαρτᾶται ἀφ' ἡμῶν; ἀλλὰ ἡ ἔνωσις δὲν εἶνε ἔργον ἰδικῶν μας· αὐτὴν δὲν θὰ τὴν ἐπιδιώξωμεν ὅπου τὴν θέλωμεν, ἀλλ' ὅπου τὴν οἱ ἄλλοι θελήσουν ἢ ὅπου τὸν ὁ χρόνος θελήσῃ. Ὅλα τὰ πράγματα ὠριμάζονται, σήπονται καὶ πίπτουν. Δὲν περιμένει ἡ ἀμπελος τὸ κέρι τὸ δικό σου διὰ νὰ ὠριμάσῃ. Ἐχει καὶ αὐτὴ τὴν ἐλευθερίαν τῆς καὶ ἀδιαφορεῖ ἂν σὺ τὴν ἀποκόψῃς ἢ τὴν ἀφήσῃς νὰ γίνῃ τσίπουρον. Τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα δὲν κερταί ἐν γούνασιν ἡμῶν, ὡς ἡ μεταρρύθμισις ἐν γούνασι τοῦ κ. Τρικούπη. Αὐτὸ ἐκρήγνυται περιοδικῶς, ὅπως ἐκρήγνυται περιοδικῶς ἡ Αἴτνα. Ποῖος σοφὸς κατώρθωσε νὰ προλάβῃ ἢ νὰ ἐπισπεύσῃ μίαν αὐτῆς ἐκρήξιν; Οὕτως, οὐδεὶς πολιτικὸς δύναται νὰ προλάβῃ ἢ νὰ ἐπισπεύσῃ μίαν οἰανδήποτε φάσιν τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος.

Μὴ νομίστηκε ὅτι ὁ κίνδυνος ὁ μέγας, ὁ μόνος, ἐπαπειλεῖται καθ' ἡμῶν, ὡς αἰφνιδίως ἀφῆκεν, τὴν ὥραν, καθ' ἣν θὰ κυκλώσονται φλόγες τὸν βραχίονα τῆς Ἀνατολῆς, τὰς ὁποίας πορφυρᾶς, αἱματόχρους, ἀγρίας, θὰ ἐξαπλώσῃ ἐπ' αὐτοῦ ἡ δύσις τοῦ τουρκικοῦ ἡλίου, καὶ θὰ διατρέχωμεν ἡμεῖς τὸν κίνδυνον τὴν στιγμὴν τῆς πυρκαϊᾶς καὶ τῆς μετοικεσίας μιᾶς φυλῆς, ἐν βίᾳ ἀπαγοῦσῃ τὰς ἀποσκευὰς τῆς καὶ σπυροδούσης εἰς τὰ βάθη τῆς Ἀσίας, ὅπου δέκα μεγάλα βασίλεια δύναται νὰ ἀνδρῶσιν ἀντὶ τοῦ τωρινοῦ παρηκμακότος καὶ καταρρέοντος, ἢ νὰ μὴ καταλάβωμεν τὰ ὄρη καὶ τὰς κοιλάδας καὶ τοὺς ποταμούς καὶ τοὺς λιμένας καὶ τοὺς βράχους, αἵτινες μᾶς ἀνήκον ἢ νὰ χάσωμεν καὶ ἐκεῖνα ἀκόμη τὰ ὅποια εἴχομεν ὑπὸ βεβαίαν κατοχὴν. Ὅχι! ὑπάρχει ἄλλος σοβαρώτερος, φοβερώτερος κίνδυνος.

Τὸ ζήτημα τῆς Θράκης καὶ τῆς Μακεδονίας δὲν εἶνε ζήτημα δυναμολογικόν, νὰ εἰπώμεν οὕτω· ἀλλ' εἶνε συνάμα καὶ ἐθνολογικόν. Δὲν θὰ ζυγισθῶμεν ὡς ἐν ἵπποδρομίῳ Σλάβοι καὶ Ἕλληνας οὐδὲ θὰ μετρηθῶμεν τίς βραίνει πλειότερον τοῦ ἄλλου, ἀλλὰ θὰ ἐξετασθῇ ἂν ἦνε ἡ Θράκη ἑλληνική, ἂν ἦνε ἡ Μακεδονία ἑλληνική, ἂν ἦνε ἡ Ἡπειρος ἑλληνική. Καὶ τοῦτο πάλιν τὸ θὰ ἐξετασθῇ δὲν θὰ παρασταθῇ ὡς ζήτημα ἀκαδημαϊκῆς κρυβέντας, ἀλλὰ ὑπὸ μίαν ἐποψίν θὰ ἦνε καὶ αὐτὸ ζήτημα καθαρώς μηχανικόν, ζήτημα δηλαδὴ δυνάμεως, διότι ἂν οἱ πληθυσμοὶ τῆς Θράκης, τῆς Μακεδονίας, τῆς Ἀλβανίας, θὰ ὦσιν ἑλληνικοὶ, τότε θὰ συνενωθῶσι μεθ' ἡμῶν καὶ θὰ συμπολεμήσωμεν κατὰ παντός ζητούντος νὰ τοὺς ἀποξενώσῃ.

Τί δὲ συμβαίνει μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν πολεμίων; Οἱ πεφημισμένοι ἐξυπνοὶ Ἕλληνες ἀπεδείχθησαν οἱ μωρότεροι τοῦ κόσμου, ἄξιον νὰ ἔχωσιν ἡγήτην καὶ αὐτὸν ἀκόμη τὸν Δελιγιάννην, οἱ δὲ πεφημισμένοι ὡς χονδροκέφαλοι Βούλγαροι ἀνεδείχθησαν ὁ εὐφύστερος λαὸς τοῦ κόσμου. Ἡμεῖς μὲν ἀναμένομεν τὴν ἐνδεκάτην ὥραν διὰ νὰ φωνάζωμεν, ὡς τὸ ὑπερφῶν εἰς τὸ θέατρον: ἑλληνικόν, ἑλληνικόν· ἐνῶ οἱ Βούλγαροι καὶ οἱ Ρώσοι καὶ οἱ Αὐστριακοὶ καὶ οἱ Ρουμῶνοι ἀκόμη ἐργάζονται τὴν κατεργάζονται Βουλγάρους, Ρώσους, Αὐστριακοὺς, Ρουμῶνους. Ἡξέστερε δὲ ποῖον εἶνε τὸ ὕλικόν ἐξ οὗ κατασκευάζουσιν αὐτοί, ὡς ἄλλοι Δευκαλιώνες, νέαν πλάσιν: Δὲν εἶναι πέτρα, οὔτε χῶμα, ἀλλὰ Ἕλληνας, Ἕλληνας, Ἕλληνας!

Τί δὲ πράττομεν ἡμεῖς ὅχι ἵνα δημιουργήσωμεν, ἀλλ' ἵνα σώσωμεν τὴν δημιουργίαν ἣν οἱ πατέρες ἡμῶν καὶ ἡ ἱστορία ἡμῶν ἐκληροδότησαν; Τρία ὄργανα ἠδυνάμεθα νὰ ἐκμεταλ-

λευθῶμεν πρὸς τοῦτο: προξενεῖα, σχολεῖα, τὸν κλῆρον. Ἄλλὰ τὰ μὲν προξενεῖα τὰ κατεκλύσαμεν δι' ἀνθρώπων ἐκλογῆς τοῦ Παλαμῆδ' ἢ τοῦ Στεφανοπούλου· τὰ σχολεῖα τὰ ἀνεθέσαμεν εἰς τὴν ἐποπτεῖαν δύο κοιλιῶν τοῦ Παπαρηγοπούλου καὶ τοῦ Κωστῆ καὶ ἐνὸς Πανταζίδου· τὸν δὲ κλῆρον τὸν ἀφίνομεν νὰ μαραινῆται, οὐδὲ ζωογονοῦντες αὐτὸν οὐδὲ τὰ μέσα αὐτῶν παρέχοντες ὅπως παλαίση κατὰ τῶν φοβερῶν ἀποστόλων τοῦ πανσλαυτισμοῦ. Μεταξὺ τῶν ἐιδικωτέρων προξένων διὰ τὰ θρακομακεδονικὰ εἴχομεν τὸν κ. Γεννάδην· τὸν λαμβάνει ὁ κ. Τρικούπης καὶ τὸν ἐσφενδονίζει ποῦ; Εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν! Ὑστερα ἀπὸ δεκαπενταετῆ ἐπιτυχῆ ἀντιπροσωπεύσιν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ. Μεταξὺ τῶν ἐιδικωτέρων διὰ τὸν Ἀφρικανικὸν ἑλληνισμόν, εἴχομεν τὸν κ. Μητσάκην.

Τὸν παραλαμβάνει ὁ κ. Τρικούπης καὶ αὐτὸν ἀπὸ τὰ βάθη τῆς Ἀβυσσυνίας καὶ τὸν μεταθέτει ποῦ; Εἰς τὴν Ἀδριανοῦπολιν, νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν Γεννάδην. Ἀφίνομεν ὅτι εἰς πολλὰς πόλεις τῆς Μακεδονίας ὅπου εἶναι ἀπαραίτητον νὰ συστήθωσιν προξενεῖα, ὁ κ. Τρικούπης ἠμέλησε νὰ συστήσῃ τοιαῦτα. Ἀφίνομεν ὅτι ἐν τῇ κεφαλῇ ὅλης αὐτῆς τῆς κινήσεως διατελεῖ ὡς πρέσβυς ἄνθρωπος πρὸς τὸ ἄτομον τοῦ ὅπου τὸ ἔθνος ὄλον θρῆβει ὄχι εὐγνωμοσύνην, ἀλλὰ λατρείαν· ἀλλ' ὅμως βεβαίως δὲν εἶναι ἐκεῖνος ὅστις ἐπρεπε νὰ εἶναι ἐν Κωνσταντινουπόλει. Περὶ σχολείων δὲ καὶ περὶ κλήρου τῶν ἐπαρχιῶν αὐτῶν, τῶν μόνων ὀργάνων τῆς ἐθνικῆς παγίωσεως, οὔτε λόγος, οὔτε φροντίς. Ὀλίγα ρακέται τοῦ Συλλόγου τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων φωτίζουσαι περισσίτεροι ἐν Ἀθήναις ἢ ἐν Μακεδονίᾳ. Ὁ ἐν Σέρραϊς πρόξενος μανθάνομεν ὅτι εἶναι εἰς διάστασιν μετὰ τῶν αὐτόθι Ἑλλήνων καὶ τοῦ αὐτόθι Συλλόγου. Τὸ προξενεῖον τῆς Ἑσσαλονίκης ἂν δὲν εἶναι εἰς παραλυσίαν εἶναι ὅμως εἰς ἀδράνειαν. Ἀντὶ διδασκαλείου ἑλληνικοῦ ἐκεῖ, διδασκαλεῖον Βουλγαρικόν ἐκεῖ. Ὁ Πατριάρχης παλαίων ὑπὲρ τῶν προνομίων τὰ ὅποια ἔλαβε τὴν παραμονὴν τῆς Ἀλώσεως. Ὁ Ἐξάρχος ἐνεργῶν περὶ Μητροπολιτῶν Βουλγάρων ἐν Θράκῃ καὶ Μακεδονίᾳ καὶ ἐπιτίθων νὰ τὸ κατορθώσῃ.

Ἡ δὲ Ἑλλάς τί δρᾷ; Ἡ κυβερνήσις τῆς ἀσχολεῖται πόσους θὰ κερδίσῃ δημάρχους, ὁ βασιλεὺς ἐτοιμάζεται διὰ τὴν Κέρκυραν, καὶ ὁ λαὸς περιμένει νὰ ἀπολαύσῃ τὸν Λεμπλεμμιδῆ Χορχὸρ τοῦ ἀρμενικοῦ θιάσου τοῦ κ. Τσόχα.

Καλεῖσθαι

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ Ἀμφιτρίτη ἐτοιμάζεται φορτῶνουσα βασιλικὰς ἀποσκευὰς διὰ τὸ ταξεῖδιον τοῦ Βασιλέως εἰς Κέρκυραν, ὅπου θὰ μεταβῇ διὰ τοῦ κύκλου, ἥτοι κατ' εὐθείαν. Ἐκεῖ δὲ θὰ ναυλογῇ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς διαμονῆς τοῦ Βασιλέως, ὅστις, καθὰ πληροφοροῦμεθα, θὰ μεταβῇ καὶ δι' ὀλίγας ἡμέρας εἰς Τατόιον. Ἐκείθεν δὲ εἰς τὸ μαγικώτατον Μορρεπό, τὸ ὅποιον ἐλάβομεν τὴν εὐτυχίαν νὰ ἐπισκεφθῶμεν καὶ ἡμεῖς ἄλλοτε.

Οἱ λοιποὶ προβιβάσμοι σκοντάπτουν εἰς ἕνα ἀντισυνταγματάρχην. Πιστεύομεν ὅτι θὰ παρακάμψουν καὶ τὸν καθὸν αὐτόν.

Ἀῦριον ἴσως ἡ μεθαύριον διορίζονται ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου οἱ δικαστικοὶ ἀντιπρόσωποι διὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς τῶν νέων ἐπαρχιῶν.

Εἶνε ἡμέραι, καθ' ἃς χάνονται καὶ κατασκευάζονται περιουσίαι. Ὅσοι δὲν ἔχετε, σπεύσατε νὰ κάμετε· ὅσοι ἔχετε σπεύσατε νὰ χάσετε. Καὶ ὅλα αὐτὰ πολὺ εὐκόλα· μόνον μὲ γιάντες. Στοιχηματίζετε ἐπάνω ἴς τῆς μετοχῆς τοῦ σιδηροδρόμου καὶ ἡ χάνετε ἢ κερδίζετε. Δὲν πρόκειται δὲ περὶ ὑψωμοῦ ἢ κέρδους πέντε ἢ δέκα φράγκων. Ἴδου μία σειρά ἀναίθουκαταβιάσματος ἐντὸς δύο ἡμερῶν: 480—580—510—550—520. Κατὰ λαμβάνετε τώρα; Ἡ χάνετε 2—3,0.0 φράγκα ἢ κερδίζετε 50,000. Ἄλλὰ συγχρόνως, μπορεῖτε νὰ χάσητε καὶ 100,000. Οὕτω δύο μεσίται κατεποντίσθησαν. Αὐτὸ εἶνε τὸ νεώτερον ἀθηναϊκὸν ἐμπόριον. Αἱ περιουσίαι ἀλλάζουσι ἰδιοκτίτας. Μερικοὶ μικροὶ πλουτίζουν· οἱ περισσότεροι χάνουν· καὶ οἱ μεγάλοι—οἱ ἐργάται τοῦ θαύματος—πάντοτε μὲ τὴν μεγάλην τὴν βούκα ἴς τὸ στόμα.

Ἀῦριον λοιπὸν τὸ πρῶν εἰς τὸν παρλίσιον Παράδεισον ἢ Ἐκθεσὶς τῶν ἀνθέων ὑπὸ τοῦ Συλλόγου Παρρασσοῦ, ἀνοίγουσα ἀῦριον εἰς τὰς 10. Καθ' ἑκάστην ἡ μουσικὴ τοῦ Καίσαρη θὰ παίζῃ ἀπὸ τῆς 5 μ. μ. ὥρας. Μέχρι τοῦδε ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἀνθη καὶ ὀπώρας ἐστειλαν ἡ Κέρκυρα, ἡ Ζάκυνθος, αἱ Πάτραι καὶ ἡ Σύρα. Ἐκ τῆς ἐρωτοτρόπου μάλιστα Κερκύρας ἐστάλη ἕνα ὠραῖο μπαζουδάκι πρὸς λουλουδία. Θὰ τὸ ἰδῆτε, θὰ τὸ ἰδῆτε. Διὰ νὰ μὴ τρομάζητε, σὰς λέγομεν, ὅτι θὰ σὰς ἐκπλήξουν καὶ μερικὰ περίεργα μπουκέτα ἀπὸ... ρεπάνια καὶ ρέβαις, τὰ ὅποια ἐν τούτοις δύσκολα θὰ διακρίνητε ἀπὸ ἀληθινὰς καμελίαι ἢ τριαντάφυλλα.

Ἑλλανδοὶ καὶ διωρίσθησαν οἱ κκ. Χελδράϊχ, Γεννάδιος καὶ ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ τμήματος τῶν Καλῶν Τεχνῶν Σκυλίσης Ἰσιδωρίδης ὁ φιλανθροπικός. Τὴν δὲ Κυριακὴν φασαρία μεγάλη. Ἐορτὴ τὸ βράδυ, πυροτεχνήματα, φωτοχυσία, ηλεκτρικὸν φῶς, μουσικαὶ δύο, μπᾶμ-μποῦμ. Ἐν δὲ τῷ καφενεῖῳ καὶ τῷ ξενοδοχείῳ θὰ βασιλεύῃ ἡ ὀλυμπία μπέρα Στάϊνφελδ. Ἴδου καὶ τὸ αὐριανὸν μουσικὸν πρόγραμμα:

ΜΕΡΟΣ Α'

Ἐμβατήριον ὁ Παρρασσοῦ Συμφωνία Prè aux Cleres Βαλλισμοὶ Du und Du Μωσαϊκὸν ἐκ τῆς Μασκότ

I. Καίσαρη Ἐρόλδ Στράους Ἄδρᾶν

ΜΕΡΟΣ Β'

Χόρος ἐκ τοῦ Ἀδεργγριτ Πόλκα Dame de Coeur Μέγα μωσαϊκὸν ἐκ τῆς Αἰδάς Στρώβιλος Τορπίλλη

Βάγνερ Φάρδαχ Βέρδη Προσαλέντη.

Λοιπὸν, πτηνὰ μου παραδείσια, ὄλοι καὶ ὄλαι αῦριον συνέντευξιν εἰς τὸν Παράδεισον.

Ὅσον γελοῖα μᾶς ἐφάνη ἢ ἐν τῷ δῆμῳ Παμῖσου προσφώνησις τοῦ κ. Γερασιμοπούλου, τόσον μεμετρημένη, αἰσθηματικὴ, ὠραία, ἐμπνέουσα πεποθησιν ἢ το ἡ ἀντιφώνησις τοῦ κ. Σπυριδωνῶν Κομμουνδούρου, νῦν βουλευτοῦ Μεσσηνίας. Ἡ τε προσφώνησις καὶ ἡ ἀντιφώνησις ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῷ «Ἐθνικῷ Πνεύματι.»

Ἐν παρόρμα ἐκατὸν ἡμερῶν, κατ' ἐπίμονον αἰτησίαν τοῦ γράψαντος. Ἐν τῇ ἀπὸ 20 Ἀπριλίου ἐπιστολῇ ἐκτάκτου ἐκ Πύργου ἀνταποκριτοῦ μας Σκόπτου ἐγράφοντο τάδε: «Ἀῦριον ἐρχεται ὁ κύριος Δηλιγιάννης, ὅστις ἐλπίζεται ὅτι θὰ τύχῃ λαμπρᾶς ὑποδοχῆς, ἀλλ' ἂν θὰ συμπράξωμεν οἱ ἐνταῦθα Γορτύνιοι δυνάμενοι ἐν τῷ τόπῳ.

Αὐτὸ τὸ ἀλλ' ἂν θὰ γίνῃ: εἰς ἣν καὶ ἔστω πρὸς εἰδησίαν σας.

Ἐπίσης ἀπεδοκιμάσθη καὶ μία ἄλλη ἐπιστολὴ ἐκ Πύργου ἐνὸς Πέλοπος, ἥτις παρίστανε, λέγει, τὰ κατὰ Δηλιγιάννην μοχθηρῶς τὴν ἀποδοκιμάζομεν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς, διότι ἐννοοῦμεν οὐδὲν μοχθηρὸν νὰ λέγηται καὶ νὰ γράφηται περὶ τοῦ τρυφεροῦ ἀρχηγῶ τῶν Ἡμετέρων.

Ἡμέραν πάντοτε ἔκαμνε τὰς κλοπὰς τοῦ ὁ κλέπτης Σαράφουγλους καὶ μέρα μεσημέρι τοὺς ἐφυγε ἀπὸ τὸ ἴ' ἀστυνομικὸν τμήμα, μετὰ τὸ καπελάκι του καὶ τὸ μπαστούνάκι του. Ὁ φυλάττων σκοπὸς ἐτιμωρήθη. Αὐτὸ μόνον;

Η ΛΗΣΤΕΙΑ ΤΟΥ ΧΑΣΑΝΙΟΥ

Συνελήφθησαν καὶ οἱ ἄλλοι ἐπτά, τοὺς ὁποίους ἐμαρτύρησεν οἱ δύο προσυλληθέντες. Ἐβεβαίωθη δὲ ὅτι τὴν παραμονὴν τῆς ληστοπραξίας εἶχον διαβούλια καὶ συνέντευξιν εἰς Κηφισιά. Ἐκεῖ πλέον τὰ συνεφώνησαν ὅλα ἐπισήμως, ἐξ ἐπαγγέλματος, ὀρκισθέντες ἴσως ἀπάνω σ' τῆς πάλαις των νὰ ἐξακολουθήσουν τὴν ἐθνικὴν ληστρικὴν ἱστορίαν. Πρῶτ' ἄπαντος πῆγαν στὸ χωριὸν, ὅπου ἐκρύβθησαν, ἀπεσπασμένοι δι' ὅλης τῆς ἡμέρας καὶ, κατὰ τὰ σουρουπώματα, ἔκαμαν ὅ,τι ἔκαμαν.

Οἱ συλληφθέντες δύο ὁμολόγησαν τὴν διαμονὴν τῶν συντρόφων των τὰς Θήβας. Ὁ διοικητὴς τῆς Μοιραρχίας κ. Σπυρο-Μήλιος, ὅστις εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν εἰδείξε νοημοσύνην καὶ δραστηριότητα ἀνταξίαν τοῦ συγεροῦ τολμήματος δὲν ἐνεπιστεύθη τὴν σύλληψιν εἰς τὰς ἀρχὰς τῶν Θηβῶν, διότι ὁ Θεὸς ζεῦρε τί μποροῦσε νὰ γίνῃ, ἀλλ' ἐξελεξε χωροφύλακας τῆς ἐμπιστοσύνης του, οἵτινες καὶ ἐκδραμόντες εἰς Θήβας τοὺς ἐκύκλωσαν καὶ τοὺς συνέλαβαν. Σήμερον δὲ τὸ πρῶτ' ἐπρόκειτο ν' ἀπαχθῶσιν ἐδῶ, ὅπως καὶ ἐκοιμήθησαν πρᾶγματι σὰν γαμβροὶ οἱ ἀλιτήριοι.

Τηλεγραφικῶς ἔγινεν ἡ συνεννόησις μετὰ τοῦ Σπυρομήλιου, ὅστις εἶχε τὸν κατάλογον τῶν κλαπέντων ἀντικειμένων καὶ τῶν ἐν Θήβαις ἀρχῶν. Ὅλα εὐρέθησαν τὰ κοσμηματα καὶ τὰ ἄλλα ἀντικείμενα, κρυμμένα εἰς βύτους, εἰς θάμνους, εἰς κήπους, πλὴν τῶν χρημάτων, φαγωθέντων, καὶ τινῶν γυναικείων. . . τέλος πάντων πανταλονίων, διότι καὶ τοιαῦτα εἶχον προμηθευθῆ οἱ ἄνθρωποι.

Τὰ κατατόπια τὰ ἐγνώριζον, διότι ὁ ἀρχιληστής ἦτο κουμπάρος τῆς κυρίας Ζωγράφου, τὸν ὁποῖον εἶχε κάμει κατὰ συμβουλήν τοῦ υἱοῦ τῆς κ. Πέρβελη, διὰ νὰ μὴ τὴν πειράζουσαν τέτοιοι παληάνθρωποι. Ἐνε δὲ Ὀρθαῖοι, Ἑλευσίνιοι, Λοιδωρικιώται, κύριε Λοιδωρική, καὶ ἐν γένει ἀπὸ τὰ πέριξ.

Ὁ δὸς δὲ ἡμῖν τὰς πληροφορίας ἐπιμένει ὅτι καὶ οἱ δύο ἀρχισυλληθθέντες ἦσαν Λοιδωρικιώται, ἐναντίον τῆς γνώμης τοῦ φίλου βουλευτοῦ κ. Λοιδωρική. Ὡστε τώρα τί πρέπει νὰ γίνῃ μεταξὺ δύο διαψεύσεων, ἀγνοοῦμεν. Νὰ πάμε νὰ ζύσωμεν τὴν ἐπιδερμίδα των;

ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΣ ΑΡΧΩΝ

ΕΝΕΚΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΑΣ ΝΟΜΟΥ

Ὁ ἀξιόλογος δικηγόρος τῆς Σύρου καὶ ἐξοχος μεταφραστῆς κωμωδιῶν τοῦ Μολιέρου κ. Ι. Γ. Φραγκιάς ἐγράψε ἐν τῇ «Ἀναγεννήσει» τῆς Σύρου σπουδαῖον ἄρθρον περὶ συγκρούσεως καθ' ἑαυτὸν καθ' ὅσον ἀφορᾷ σοβαρὰν περίπτωσιν ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ περὶ στρατολογίας νόμου.

Ἡ σύγκρουσις αὕτη προσεκλήθη, λέγει τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Φραγκιά, ἐκ τοῦ ζητήματος: τίς εἶνε ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἐνεκεν ἀνιάτου σωματικῆς βλάβης τελείας πρὸς ἐργασίαν ἀνικανότητος τοῦ πατρὸς πρὸς ἀπαλλαγὴν τοῦ πρεσβυτέρου τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, κατὰ τὸ ἀρθ. 33 ἐδ. β' τοῦ περὶ στρατολογίας νόμου. Μέχρις οὗ λυθῆ κατὰ τρόπον ἀναμφισβήτητον τὸ ζήτημα τοῦτο, τὸ ἐνταῦθα στρατολογικὸν συμβούλιον ἢ μάλλον ὁ παρ' αὐτῷ ὑγειονομικὸς ἀξιωματικὸς καὶ τὸ πρωτοδικεῖον ἀντιποιοῦνται τὴν ἀρμοδιότητα ταύτην, ἐκ παραλλήλου ἐπιλαμβανόμενα τῆς ἐξετάσεως τῶν τοιούτων ὑποθέσεων. Φυσικὴ δὲ συνέπεια τῆς τοιαύτης ἀντιποιοῦσεως πηγάζει αὕτη, ὅτι τὰ στρατολογικὰ συμβούλια δικάζοντα ἐπὶ τῶν ὑποβαλλομένων αὐτοῖς περὶ ἀπαλλαγῆς αἰτήσεων ἀπορρίπτουσιν ὡς ἀπαραδέκτους καὶ ἀλυσιτελεῖς τὰς ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων, τὰς βεβαιούσας τὴν τοῦ πατρὸς ἀνικανότητα ἐντεῦθεν δὲ ὁ ἐπὶ τοιούτῳ λόγῳ αἰτούμενος τὴν ἀπαλλαγὴν αὐτοῦ, ἀγνοῶν τίς τῶν δύο τούτων ἀρχῶν ἐρμηνεύει ὀρθότερον τὸν νόμον, ἀναγκάζεται νὰ προσφύγῃ πρὸς ἀμφοτέρους. Καὶ εἶνε μὲν ἀσφαλεστέρα ἢ μέθοδος αὕτη δὲν εἶνε ὁμῶς καὶ ἡ ἥττον ἀπανηρὰ χρημάτων καὶ χρόνου. Ἐὰν μάλιστα ἀναλογισθῶμεν ὅτι λόγῳ τῆς καθολικότητος αὐτοῦ ἐπὶ πάντων τῶν πολιτῶν καὶ εἶνε συνηθέστερος τῆς ἀποφάσεως, θέλομεν κατανοῆσαι ὅπως σκληρὰ διὰ τοὺς πτωχοὺς ἰδίως ἀποβαίνει ἡ σύγκρουσις αὕτη τῶν καθηκόντων τῆς δικαστικῆς πρὸς τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Διὰ τοῦτο ὄφρ' ἴδωμεν, νομίζομεν, οἱ κατὰ τόπου νομάρχαι νὰ προκαλέσωσι τὴν ὑπὸ Ἀρείου Πάγου δικαστικὴν λύσιν τοῦ ζητήματος, αἶροντες τὴν σύγκρουσιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, διότι ἡ περαιτέρω ἐξακολούθησις τοιαύτης καταστάσεως οὐ μόνον τοῖς ἰδιώταις ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἀρμονίαν καὶ τὴν ἐνιαίαν παράστασιν τῶν ἀρχῶν τοῦ κράτους ἀποβαίνει ἐπιβλαβὴς, περιστάσα αὐτὴν δεδιχασμένην καὶ πρὸς ἐκυτὴν ἀσύμφωνον.»

Διὰ μακρῶν δὲ ἐρμηνεύων τὰ ἄρθρα τοῦ νόμου, ἀποφαίνεται ὅτι ἀρμοδία ἀρχὴ πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἀνικανότητος

τοῦ πατρὸς δὲν εἶνε ὁ παρὰ τῷ στρατολογικῷ συμβούλιῳ ὑγειονομικὸς ἀξιωματικὸς, ἀλλὰ μόνον τὸ πρωτοδικεῖον τῆς κατοικίας ἢ τῆς διαμονῆς τοῦ πατρὸς.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΝ Τῷ ΚΑΚΟΙΥΡΓΟΔΙΚΕΙῳ

Πέμπτη, 5 Μαΐου

Πλαστογραφία ἑκατοταδράχμων γραμματίων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Ὁ κατηγορούμενος, Ἴταλός ἐκ Κατάνης, τεσσαρακοντοῦτης περίπου, ἰσχνός, κάτωχος, μὲ νευρικήν κινήσειν καὶ μειδιάματα, μὲ ὄνομα ἦρωος ὀπερέτας, Κατζέτος Δὲ Πασκουίλε. Κατὰ τὸ καταγορητήριον, ἀπὸ κοινοῦ συμφέροντος κινούμενος κατασκεύασε μετ' ἄλλων ἀγνώστων ἐν Νεαπόλει τῆς Ἰταλίας τραπεζικὰ γραμμάτια τῶν ἑκατονδωδέκα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, πρὸς ἀθεμίτον ὄφελος.

Συνήγορος θερμὸς τοῦ κατηγορουμένου εἶε ὁ κ. Ρώκος Χοιδᾶς, κατὰ τὴν πεποιθήσιν τοῦ ὁποῖου ὁ κατηγορούμενος ὑπῆρξεν ἄλλων θύμα. Ἡ Τράπεζα παρίσταται διὰ δύο πολιτικῶς ἐναγόντων, τῶν κκ. Κωστή καὶ Βαλάση.

Ἡ ὑπεράσπισις ἐνίσταται κατὰ τοῦ παραδεκτοῦ τῶν πολιτικῶν ἐναγόντων, ἀλλ' ἡ ἐνστάσις ἀπορρίπτεται· δευτέρα ἐνστάσις προτείνεται εἶτα ὑπὸ τῆς ὑπερασπίσεως περὶ τῆς ἀναρμοδιότητος τῶν ἐλληνικῶν δικαστηρίων ἢ πράξις διεπράχθη ὑπὸ ἄλλοδιπῶν ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ ἐπὶ βλάβῃ μιᾶς περιουσίας, ἀπλούστατα ἢ Τράπεζα λοιπὸν δὲν εἶνε πρόσωπον, δὲν εἶνε παλίτης ἑλλήν, κατὰ τὴν ὑπεράσπισιν· ἀλλὰ καὶ ἡ ἀνωτέρω ἐνστάσις λαμβάνει τὴν τύχην τῆς πρώτης· τρίτη ἐνστάσις ἐπειτα ἀπορρίπτεται ἄλλιν, καὶ οὕτω μετὰ τρεῖς διασκέψεις τῶν δικαστῶν, ἐρωτῶντος τοῦ προέδρου, ἀν ὑπάρχῃ καὶ ἄλλη ἐνστάσις, ἀρχεται ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων.

Ὁ πρῶτος καὶ κύριος μάρτυς τῆς κατηγορίας εἶνε ὁ Γερμαναῖος, λάκων βλοσυρὸς τὴν φυσιογνωμίαν, καὶ μετὰ τόλμης ἀφηγοῦμενος· τῇ παρατηρήσει τοῦ συνηγόρου δὲν τὸν ὀρκίζουσαν, διότι δὲν ἔχει ἀποκατασταθῆ ἀκόμη εἰς τὰ πολιτικά του δικαιώματα, καταδικασθεὶς ἄλλοτε ἐπὶ φόνῳ καὶ ἀπάτῃ.

Λοιπὸν ὁ Γερμαναῖος οὗτος ἐταξείδευσε πρὸ δύο ἐτῶν εἰς Νεάπολιν· ἐκεῖ ἐσχετίσθη μὲ τὸν κατηγορούμενον· ἔγινε μίαν ἡμέραν λόγος περὶ κ.β.δ.ήλων γραμματίων κυκλοφορούντων ἐν Ἰταλίᾳ· ὁ Γερμαναῖος ἔτυχε νὰ εἴπῃ ὅτι γραμμάτια τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς δυσκόλως παραποιοῦνται· ὁ κατηγορούμενος σείει τὴν κεφαλὴν γελῶν μετ' ὀλίγον τοῦ λέγει ὅτι ἔχει νὰ τοῦ ἐκμυστηρευθῆ ἐν μυστικόν. Ἡ ἐκμυστήρευσις ἐγένετο μετὰ δύο ἡμέρας· εἶνε εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην ἀνθρώπων ποῦ κατασκευάζουσαν τραπεζικὰ γραμμάτια ἑκατοντάδραχμα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς· ἡ μηχανὴ τῶν τὰ φτιαγνὴ τέλει.

Ὁ Γερμαναῖος ἀμέσως σκέπτεται πῶς νὰ ὠφεληθῆ ἐκ τούτου, προσποιεῖται ὅτι συμμετέχει καὶ αὐτὸς τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ θέλει νὰ ἀγοράσῃ, ἀλλὰ ζητεῖ νὰ ἴδῃ ἐν ἀπὸ αὐτὰ μετὰ πολλοὺς διασαγμούς ὁ κατηγορούμενος τοῦ δίδει ἐν χαρτονόμισμα καὶ τοῦτο ἀποτιλεῖ τὸ σῶμα τοῦ ἐγκλήματος.

Ὁ Γερμαναῖος φεύγει δι' Ἀθήνας. Μετὰ τινα καιρὸν ἐρχεται ἐνταῦθα καὶ ὁ Ἴταλὸς κατηγορούμενος· ἐξακολουθοῦν

αἱ συνεννοήσεις· ὁ Γερμαναῖος τῷ ἀποκαλύπτει ὅτι εὖρε τὸ κατάλληλον πρόσωπον διὰ τοῦ ὁποῖου ἀντὶ χρυσοῦ θὰ ἀγοράσωσι 200,000 πλαστῶν ἑκατοταδράχμων, ἐκ τῶν ὁποίων θὰ κερδίσῃ τὸσα χρήματα· τὸν ὀδηγεῖ δὲ πρὸς τὸ κατάλληλον αὐτὸ πρόσωπον διὰ νὰ τοῦ ἐκθέσῃ καὶ ὁ ἴδιος τὰ πράγματα, ὅπερ ὁμῶς εἶνε ὁ Σακελλαρίου, ὑπάλληλος τῆς Τραπεζῆς. Τοιοῦτοτρόπος ὁ Ἴταλὸς συλλαμβάνεται καὶ ὁ καταδοὺς ἀμοιβεται ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς δι' ἀμοιβῆς 20 χιλ. φράγκων.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δίκης, ἐλλείπει χρόνου, αὔριον.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΑΝΘΕΩΝ

Φίλιππε Βλασίε!

I

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς προσεχοῦς ἐκθέσεως τῶν ἀνθῶν ἐν τῷ περιλήσει κήπῳ, παραχώρησάν μοι μίαν ἢ δύο τὸ πολὺ στήλας τῆς ἐφημερίδος σου, ἵνα ἐκθέσω καὶ ἐγὼ ἐντυπώσεις μου τινὰς ἢ καὶ παρσέδες, ὡς θὰ ἔλεγε τις καλαμπουρίζων, παρεμφερῶς ἐν Τεργέστῃ ἐκθέσεως, χωρὶς βεβαίως νὰ ἔχω τὴν ἀξίωσιν νὰ καταλάβωσι καὶ αὐταὶ μικρὸν χώρον ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἄλλων μυροβλήτων ἐκ' ἐμαύτων εἰς τὸν παρὰ τὸν Ἰλισσὸν Παράδεισον.

Ἡ εὐκαιρία δὲν μοὶ φαίνεται ἀκατάλληλος ἐν ἐποχῇ κατ' ἐξοχὴν ἀνθοστεφεῖ καὶ ἐν μηνὶ Μαΐῳ, καθ' ὃν πάντες ἀπὸ τῶν ποιητῶν μέχρι τῶν βατράχων καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόδος μέχρι τοῦ σοφοῦ δόκτορος κυρίου Ριγολῶ, μόνον περὶ ἀνθῶν λαλοῦσιν.

Ἐν Τεργέστῃ λοιπὸν, φίλιππε μου, ἐν ἧ ἡ καλλιέργεια τῶν ἀνθῶν καὶ ἡ καλλιέργεια τῆς μουσικῆς συναπαρτιζοῦσι τὸ κυριώτερον γνώρισμα τῶν κατοίκων· ὅπου ἡ ἀνθρωπότης τῶν γυναικῶν ἀμιλλᾶται μὲ τὸ εὐθαλές, τῶν γαμελιῶν, ἡ δὲ πληθὺς τούτων μόνον πρὸς τὰς ἡμετέρας ἀνεμώνας δύναται νὰ συγκριθῆ, ἐν Τεργέστῃ τελείται ἐτησίως πανηγυρίς τῶν ἀνθῶν ὑπὲρ εὐεργετικοῦ σκοποῦ, ὑπὲρ τῶν πτωχῶν νομίζω τῆς πόλεως.

Πρὶν ἢ ὁμοῦ σοὶ εἶπω τὰ κατὰ τὴν ἐκθεσιν ταύτην, ἀνάγκη νὰ σοὶ ὑπενθυμίσω ὅτι ἐν Τεργέστῃ καθὼς καὶ ἐν πάσῃ ἄλλῃ γωνίᾳ τῆς Εὐρώπης ὁ πρὸς τὰ ἀνθὴ καὶ τὰ φυτὰ ἐν γένει σεβασμὸς διάκειται πρὸς ὅλιω ἀντίθετον λόγον τῶν ἰδικῶν μας· ἐδῶ διαθέσεων πρὸς τὸν φυτικόν. Ἐκεῖ ἡ φύλαξις τῶν ἀνθῶν εἶρε ἐμπειριτωμένη εἰς τὸν σεβασμὸν τοῦ δημοσίου, ἐδῶ ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς τὸ θίγειν τὰ δένδρα κτλ. εἶνε δὲ σπάνιον τὸ φαινόμενον τῆ, ἀποιοπῆς τῶν ἀνθῶν ἐν ἰδιωτικῷ ἢ καὶ δημοσίῳ κήπῳ παρὰ τῶν ἐπισκεπτῶν, ἐνῷ ἐδῶ ἐξ οἴσουδ' ἕποτε ἐξέλθωμεν ἀνθῶνος εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ φέρωμεν ἐπὶ τῆς κομβιοδόχῃς ἡμῶν τούλαχιστον τὰ ἔχνη τῆς ἐπιδρομικῆς ἐπισκέψεώς μας.

Ἐν ἄλλο ἀκόμη: Ἐκεῖ ἡ ἀνθολογία προάγεται ὀλονεν εἰς εὐγενεῖς ἐπιστημονικὸν σύστημα, συμφῶνως πρὸς τὴν λοιπὴν ἀνάπτυξιν τῶν μερῶν ἐκείνων· ἐδῶ τούναντι τὸ βασιλεῖον τῶν ἀνθῶν ὑπενθυμίζει φυλάς τινὰς ἀγρίων νομάδων τῶν ὁποίων παρίσταται εἰς ἀρχηγός, ἐπὶ παραδείγματι, ὁ Φασουλῆς! . . .

II

Παρὰ τὴν βορεινὴν πλευρὰν τῆς Τεργέστης καὶ ἐπὶ ἀνωφεροῦς αὐτῆς τοποθεσίας, μικρὸν ἀπομεμακρυσμένης τῆς κεντρικῆς λεγομένης πόλεως, καίται μεγάλη ὑψίροφος οἰκία, ἀρχαιοτέρας κάπως κατασκευῆς ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν τῶν νεωτέρων ἐν Τεργέστῃ οἰκοδομημάτων. Ὅπι-

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἐξ ἀριθ. 474)

«Τοῦτο δὲν ἐμπόδισε τὸ μύζικο ἀπὸ τοῦ νὰ ζήσῃ, τούναντιον ἦτο θαυμασία ἴσθιν ὑγείαν καὶ εἶχεν ὄρεξιν. . . Εὐθύς μετὰ τὴν γέννησίν σου, τὸ ἐπῆραν ἀπὸ τὴν μητέρα ἦτις δὲν τὸ ἐπανεῖδε πλέον. Νομίζω μάλιστα—καὶ ὁ διάβολος ἂς μὴ θυμώσῃ ποῦ λέγω τοῦτο—ὅτι ἡ μάνα του οὕτε κἀν ἐννόησεν ὅτι ἐγέννησε.

Ὁ κ. Λαγγάρδ ἐπεσφράγισε τὴν φράσιν ταύτην δι' ἀναστεναγμοῦ.

— «Μοῦ εἶχον ἀγοράσει ἀπὸ τινος χρόνου λευκὴν γίδα, ἦτις ζῶσε ἐλεύθερη ἴς τὸ περιβόλι· ἀλλὰ τὸ καλὸν ζῶον ἤρχето πρῶτ καὶ ἐσπέραν, ὅπως ἀπαλαχθῆ ἀπὸ τὸ γάλα, τὸ ὁποῖον ἐστενοχώρει αὐτό. Ἐννοεῖς, Γεροκάτσια, ὅτι ἡ λευκὴ γίδα ἔγινε ἡ τροφὸς τοῦ μικροῦ. Ἄ! τὸ μικρὸν διαβολάκι, ὅταν ἐμεγάλωσεν ἀρκετὰ, γιὰ νὰ περιπατῆ, δὲν

εἶχε πλέον ἀνάγκην νὰ ἀλμέγῃ τὸ ζῶον· τὸ εὗρισκεν στὸ περιβόλι καὶ ἐβύζανεν.

— «Ὅταν ἡ κατσίκια—δὲν ὀμιλῶ γιὰ σὲ—δὲν ἐβλεπε τὸν μικρὸν ἐγκαίρω, ἐζήτει καλοῦσα αὐτὸν βέ, βέ, βέ. . . Ἄ! τὴν σκύλα. . . Ἄλλ' ἀδιάφορον, ἦτο καλὸν ζῶον.

«Βλέπων πῶς προσεφέροντο εἰς τὴν μητέρα, ἀπορούσα ὅτι ἄφριναν νὰ ζῆ τὸ παιδί. Ἀληθινὰ, περίμενα νὰ διαταχθῶ ἀπὸ στιγμῆ εἰς στιγμὴν νὰ τὸ χῶσω σ' ἕνα σακκὶ καλορραμμένο καὶ νὰ πάγω νὰ τὸ ρίψω στὸν ποταμόν, ὅταν ἤθελε πλημμυρῆσαι· ἀλλ' ἀπατώμουνα, δὲν μοῦ ἔδωκαν τέτοια διαταγὴν, τὴν ἴποῖαν ἴσως καὶ δὲν θὰ ἐκτελοῦσα.

«Βλέπεις, Γεροκάτσια μου, πολλὰκις συμβαίνει καὶ οἱ μεγαλείτεροι κακοῦργοι ν' ἀπομακρύνονται ἀπὸ τὴν δολοφονίαν, ἰδίως ὅταν δὲν τὴν κρίνουν ἀναγκαίαν.

«Πέρασαν χρόνια, κατὰ τὰ ὁποῖα μιά φορὰ μόνον εἶδα τὸν ἀνθρωπὸν μὲ τὸ φοβερὸν βλέμμα. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν σύντροφόν μου, καμμιὰ εἶδον δὲν ἐλάμβανα.

«Μιά μέρα, ὅποτε διόλου δὲν περίμενα, κάποιος μετημφισμένος σὲ χωρικὸν μπῆκε μέσα στὴ φωλιά μου. Ἦταν ἐκεῖνος.

— «Ἀπόψε, μοῦ εἶπε, εἰς τὰς ἐνδεκα καὶ μισῆ ἀκριβῶς νὰ βρεθῆς μὲ τὸ ἀναμμένο σου φανάρι κοντὰ ἴς τὸν τοῖχο τοῦ περιβολίου εἰς ἀπόστασιν ἑκατὸν βημάτων ἀπὸ τὴν μικρὴ θύρα πρὸς τὸ μέρος τοῦ ποταμοῦ. Θὰ μένεις ἀκίνητος περιμένοντας.

σθεν τῆς οἰκίας ταύτης καὶ ἐπὶ ἀνωφεροῦς πάντοτε, ἀλλ' εὐ-
ρεια; ἐκτάσεως ἐφαπλοῦται κῆπος εὐάνθης, τοῦ ὁποίου οἱ
πρώτοι κάτοικοι ὁμολογοῦνται δύο ἢ καὶ πλείονες μικρο-
σκοπικοὶ σπόροι, ἐξ ὧν βραδύτερον ἀνεφύησαν καὶ ἀνεβλά-
στησαν μυρία ἀνθοφόρα δενδρύλλια, ποικίλα τὸ γένος, τὸ
χρῶμα καὶ τὸ ἄρωμα.

Ὁ κῆπος οὗτος, ὃν ὁ ἡμέτερος Βάλλης ἐκ τῶν ἐγκρίτων
ἐν Τεργέστη μεγαλεμπόρων, ἐνοικίασεν ἐπὶ σειρὰν ἐνιαυτῶν
εἰς τὸν περιώνυμον αὐτόθι ἀνθοκόμον κ. Μαρόν, χρησιμεύει
κατ' ἔτος καὶ ὡς τόπος συνεντεύξεως τῶν λοιπῶν ἀνθῶν,
ἅτινα καλλιεργῶσιν οἱ φιλανθῆεις κάτοικοι τῆς πόλεως καὶ
ἅτινα ἀποστέλλονται ἐκεῖ, ἵνα ἐκτεθῶσιν εἰς κοινὴν θέαν.

Κατ' ἀντίθεσιν λοιπὸν τῆς ἡμετέρας ἐδῶ Ἐκθέσεως, ἥ-
τις δύναται νὰ προσαγορευθῆ κινητῆ, πλανοδία, ἀνέστιος,
ἐν τῇ Εὐρώπῃ αἱ ἐκθέσεις τῶν ἀνθῶν ἐγούσι καὶ κατοικίαν,
καὶ ἔδαφος, καὶ μονομότητα σταθεράν.—Ἐν Τεργέστη ἐπὶ
παραδείγματι ὁ κῆπος τοῦ Μαρόν ἀνοίγει κατ' ἔτος τὰ θύ-
ρας του, καὶ ὑπὸ τὰς ἀνθοκόμους αὐτοῦ στοὰς δέχεται ἄ-
πειρον κόσμον ἐκ τοῦ Βασιλείου τῶν ἀνθῶν.—Ἐν δὲ ὁ
θυρωρὸς κατὰ τὸ μεσαιωνικὸν ἔθος ἀνήγγελλε γεγωνυῖα τῇ
φωνῇ τοῦ προσκεκλημένου, θὰ ἤκούετο ἐκφωνῶν ἐν μαγευ-
τικῷ συνδυασμῷ τὰ θαλερώτερα ὀνόματα: τοῦ ρόδου μετὰ
τοῦ χρυσαυθέμου, τοῦ ἴου μετὰ τῆς ἀνεμώνης, τοῦ ἡλιοτρο-
πίου μετὰ τῆς καμελιάς, τοῦ κυάνου μετὰ τῆς μαργαρί-
τας κτλ. κτλ.

Ἐπιτροπὴ ἐκ πέντε ἢ καὶ πλειοτέρων μελῶν ἐκ τῶν εἰ-
δημονοστέρων ἵσταται παρὰ τὴν θύραν τῆς εἰσόδου εἰς τὸν
κῆπον, καὶ φιλοτεχνεῖ μικράς, ἀλλὰ κομψοτάτας, ἀνθοδέ-
σμας, τὰς ὁποίας προσφέρει εἰς τὰς ἐπισκεπτομένους τὴν
Ἐκθεσιν κυρίας, ἐνῶ οἱ συνοδευόντες κύριοι πληρόνους τὸ
ὄρισμένον τίμημα διὰ τὴν εἴσοδον, ἢ καὶ πλείοτερον ἀνα-

«Ἄμα ἀκούσης κραυγὴν, θὰ σδύσης τὸ φανάρι καὶ θὰ
ἐπιστρέψῃς ἔς τὸ μέρος σου. Νὰ εἶσαι ὅμως ἀκριβής. Σοῦ συ-
νιστῶ πρὸς τὸ συμφέρον σου νὰ μὴ μεθύσης ἀπόψε.

«Ἄφου μου εἶπεν αὐτὰ ἀνεχώρησεν.
«Εἰς τὰς ἐνδεκα καὶ μισῇ ἡμουνά μετὰ τὸ φανάρι μου εἰς
τὸ ὑποδειχθέν μέρος ἐσθυσά τὸ κερὶ τοῦ φαναρίου ἅμα
ἄκουσα φωναῖς καὶ ἐπανῆλθα ἔς τὴν φωλεάν μου.

«Τὴν ἄλλη μέρα ἔμαθα ὅτι εἶχε βρεθῆ ἀνὴρ πνιγμένος
κάτω ἀπὸ τὸν μύλον. Πρὶν ὅμως μάθω τίποτε ἀπὸ τῆς ἀ-
νάκρισιν τῶν δικαστῶν ἔλεγα μονάχος μου: ὁ ἀνθρωπὸς μου
θὰ ἔκαμε τὸ κακούργημα· γιατί αὐτὸς καὶ ὁ ἄλλος ἐπνίξαν
αὐτὸν τὸν δυστυχῆ ἀνθρώπον; Τίποτα δὲν ξέρω, γέρο
Κάτσικά μου. Ἀλλὰ πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι κά-
ποιον θὰ δυσαρροστοῖσε.

«Ἐπειτα ἀπὸ λίγο ἕνα βράδυ, ἔς τὸ δειλινὸ κοντὰ, μιὰ
ἄμαξα στάθηκε πρὸς τὰς τῆς μπόρτας μου ἦτανε πάλιν ἐ-
κεῖνος.

— «Γραππιέ, μου εἶπε, ἐρχομαι νὰ ζητήσω τὰς οἰκο-
τρόφους σου.

— «Ἄ!

— «Καὶ τὸν κλαψιάρη τί τὸν κάμεις;

— «Τίποτε. Εἶνε ἔς τὸ περιβόλι μαζί μετὰ τὸ κατόικι. Ζῆ
ὅπως ἐννοεῖ καὶ κάμνει ὅ,τι θέλει, σχεδὸν δὲν φροντίζω. Ἐν
τούτοις ὅπως μετὰ διατάξατε τὸν προσέχω. Ἀγαπᾷ νὰ κοι-
μᾶται ἔς τὸ ὑπικθρον καὶ τὸν ἀφίνω. Καθ' ἡμέραν τοῦ ἀφί-

λόγους τῆς εὐεξίας τοῦ θυλακίου τῶν ἢ τῆς ἐντάσεως τῶν
φιλανθρωπικῶν αὐτῶν αἰσθημάτων.

Ἡ Εἰσοδος εἰς τὴν ἔκθεσιν τῶν ἀνθῶν ἦτο ἐπιτετραμμένη
ἀπὸ τῆς 6 ἢ 7 πρῶινῆς μέχρις τῆς 10ῆς καὶ ἀπὸ τῆς 4
μετὰ μεσημβρίαν μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου. Καθ' ὅλας
αὐτὰς τὰς ὥρας φαντάζεσθε τὰς παραλλαγὰς καὶ τὰς ἄλ-
λοιώσεις, τὴν φυλλορροὴν καὶ τὴν ἀναγέννησιν, τὰς δροσοβαφὰς
καὶ τὰς μαρασμώδεις ἐμφανίσεις τῶν ἀνθῶν πολλὰ τῶν ὁ-
ποίων γεννῶνται τὴν πρῶιν διὰ νὰ ἀποθάνωσι τὴν ἐσπέραν,
τινὰ μακροβιώτερα ἀπαλαμβάνουσι πλείονας ἡμέρας τῶν ἡ-
δέων βλεμματικῶν τῶν καλλονῶν, καὶ ἄλλα εὐτυχοῦν νὰ δια-
νύωσιν ἐν ὑγείᾳ καὶ ἀκμαίότητι ἅπαντα τὸν διὰ τὴν ἔκθεσιν
ὄρισμένον χρόνον!

Πρέπει δὲ νὰ εἶπω ὑμῖν ἐνταῦθα ἐν παρόδῳ ὅτι ἡ *ρεκλά-
μα* ἥτις ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ εἶναι ὑπερέτερα καὶ τῶν κεφαλαίων
καὶ τῶν ὀνομάτων καὶ τῆς ἐργασίας, καὶ οὕτως δὴ ἴσως ἄλλου
κερδοσκοπικοῦ στοιχείου, ἡ *ρεκλάμα* λοιπὸν δὲν εἶναι ζήτημα
καὶ εἰς τὴν ἀφελῆ αὐτὴν καὶ ἀθῶαν συνάθροισιν τῶν ἀνθῶν.
Εἰς ἐν τῶν ρόδων πέριαι ἐν Τεργέστη ἐδόθη τὸ ὄνομα τῆς πε-
ριωνύμου βιολινιστρίας Τερέζας Τούα: ἐννοεῖτε βεβαίως τὴν
ἀνάδοχον, ἦτο ἡ *ρεκλάμα*, καὶ ἔκει τούτο διὰ νὰ προσελ-
κύσῃ ὅλον τὸν πληθυσμὸν τῆς πόλεως ἀπὸ πάσης αὐτῆς γω-
νίας εἰς τὴν ἔκθεσιν τῶν ἀνθῶν.

- Τί τριαντάφυλλο τάχα νὰ εἶναι αὐτό;
- Τί χρῶμα νὰ ἔχῃ;
- Πῶς θὰ μυρίζῃ;
- Θὰ εἶναι ἀπὸ τὰ μεγάλα ἢ ἀπὸ μικρά;

Καὶ συνέρρεεν ὁ κόσμος πανταχόθεν εἰς τὰ ἄνθη ἐν
μέσῳ τῶν ὁποίων ἡ Τερέζα Τούα ἐμυροβόλει πλείοτερον τῶν
ἄλλων καὶ ἔθαλλεν ὡς ἡ δεκαπενταετίς συνώνυμος αὐτῆς βι-
ολινίστρια!

Ὁ κῆπος ἐν ᾧ τελεῖται ἡ ἐορτὴ τῶν ἀνθῶν κεί-

νω ἔς ἕνα μέρος τοῦ περιβολιοῦ ἕνα κομμάτι ψωμί καὶ ἐρχε-
ται καὶ τὸ λαμβάνει.

- «Πρόσεξε, μὴ σοῦ φύγῃ.
- «Ἦ; πρὸς τοῦτο μὴ φοβᾶσαι.
- «Μάλιστα εἶνε πολὺ μικρὸς ἀκόμη καὶ μπορεῖ νὰ
σακρφαλώσῃ κἀνένα τοῖχον.
- «Ἐπειτα φοβᾶται πολὺ τοὺς ἀνθρώπους.
- «Τοῦ μιλιᾶς κἀμιά φορὰ;
- «Ποτέ. Μοῦ το ἀπηγόρευσαν. Ἐπειτα ἀπὸ μακρὸν
ἅμα μετὰ βλέπει φεύγει σὰν κουνεὶ πού νοιώσῃ νὰ τὸ κυνη-
γᾷ σκυλί· εἶμαι ὁ μπαμπούλας του.
- «Καλὰ, καλὰ.
- «Ἄν μιλιᾶ, μιλιᾶ μετὰ τὴν κατσίκά του.
- «Εἶνε δυνατὸς, εὐρωστος;
- «Σὰ νᾶνε βαλανιδιά.
- «Τοιοῦτοτρόπως λοιπὸν δὲν φαίνεται γιὰ θάνατον;
- «Ἄ! γιὰ αὐτὸ, ὄχι.
- «Ὁ ἀνθρώπος στάθηκε μιὰ στιγμὴ σιωπηλὸς καὶ ἐψι-
θύρισεν:

— «Ἄς ἀφήσωμεν νὰ πᾶνε τὰ πράγματα τὸν δρόμον
ποῦς καὶ ἀργότερα βλέπομεν.

«Μόλις ἐμεινε μιὰ ὥρα ἔς τὸ σπᾶτι, ἔπειτα ἐφυγε μαζί
μετὰ τὴν τρελλὴ καὶ τὴν ἄλλη γυναῖκα. Δὲν ἔμαθα ποτε ποῦ
ὠδηγήθη ἡ δυστυχὴς ἀναίσθητος. Τί ἐγένετο; Δὲν ξέρω.

μενος, ὡς εἶπον ἀνωτέρω, ἐπὶ ἀνωφεροῦς, ἀλλ' εὐρείας ἐκτά-
σεως εἶναι διατεταγμένους εἰς πολλοὺς μικροὺς ἀνθῶνας, ἐφ'
ἐκάστου τῶν ὁποίων ἐποποθετήθησαν γάστραι ἐν ἐρρυθμῷ
κατατάξει τοῦ μεγέθους αὐτῶν καὶ τοῦ εἶδους τῶν ἀνθῶν,
ἢ δὲ ἀποψὶς τούτων μεταφέρει τὴν ψυχὴν ἰπταμένην τότε ὡς
χρῶσαλίδα ἐπὶ πληθύν ἄλλων ἀπεικονισμάτων τῆς φύσεως
καὶ τῆς τέχνης, χωρὶς νὰ ἐξαιροῦνται οὐδὲ οἱ πεπληρωμέ-
νοι ἀπὸ κλύβα δίσκων τῶν ἡμετέρων ζαχαροπλαστείων, ἐφ'
ᾧ ἡ ζαχαροπλαστικὴ τέχνη ἐκοσμηματογράφῃς ὀλόκληρον
πένθημον ἱστορίαν!

Κατόπιν ὑψοῦνται αἰδημόνας μικρὰ μικρὰ δενδρύλλια ἀν-
θοστολίστα, καὶ κλόνοι εὐλίγιστοι ἄλλων περιβάλλουσιν αὐτὰ
μετὰ μητρικῆς τρυφερότητος. Ῥοδιῶναι κατάλευκοι στεγά-
ζουσιν, ἢ κρέμανται νοχελῶς ἐν εἰδει παραπετασμάτων ἀπὸ
τῶν στοῶν καὶ τῶν τεγνητῶν κισσαίων. Πιδάκες ἐν τῷ
μέσῳ τοῦ παραδείσου τούτου τῶν ἀνθῶν ἀναρρίπτουσιν εἰς
ικανὸν ὕψος τὸ ὕδωρ ὅπερ διὰ τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου δια-
γράφεται ἐπὶ τῶν πετάλων αὐτῶν εἰς μυριοχρῶς καὶ ἀψιδω-
τὰς ἱριδας, ἐνῶ ἀπειρία πτηνῶν τῆς ἀνοίξεως πληροῦσι τὴν
ἀρωματικὴν ἐκείνην ἀτμοσφαιραν διὰ τοῦ κελადήματός των.

Καὶ ὅταν ἐλαφρὸς, ὡς πνοὴ ἐρωτευμένον, ψιθυρὸς φυσήσῃ
εἰς τοὺς κλόλους τῶν δενδρυλλίων ἐκείνων, τότε τινάσσουσιν
ἡδυσπαθῶς τὰ φύλλα των, καθὼς τὰ πτηνὰ τὰ γουδοῦτὰ αὐ-
τῶν πτίλα μετὰ τὸ πρῶτον ρίλημα τοῦ ὑμεναίου, καὶ στρώ-
μα εὐθύς ἀπαλὸν ἐξ ἀνθῶν κατακλύπτει τὸ χαλκίστρωτον
ἔδαφος.

Ὅλαι αὐταὶ αἱ πανηγύρεις ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς πόλεσιν,
ὑπὸ τὴν διπλῆν αὐτῶν ἐννοίαν τῆς προαγωγῆς τούτέστιν
αὐτῶν τούτων καὶ τῆς ἐπιτεύξεως τοῦ σκοποῦ χάριν τοῦ ὁ-
ποίου τελοῦνται, στέφονται ἀναμφιβόλως ὑπὸ πλήρους ἐπιτυ-
χίας· δὲν ἐνθυμοῦμαι ἐπακριβῶς τὸ ποσὸν ὅπερ εἰσπράχθη

Ὁ κ. Αγαγγάρδ ἐν νέου ἀνεστάνεζεν, ἀλλὰ διετήρησε τὴν
ἀπάθειάν του.

«Δὲν εἶχα πλέον νὰ φυλάγω καμμιὰ αἰχμάλωτον, καὶ
ὅμως καμμία δὲν ἐπῆλθε μεταβολὴ ἔς τὸ σύνθημά μου. Ἦ-
τανε ὁ μικρὸς ποῦ μεγάλωνε σὰ νέο πεῦκο ἢ ζωὴ μου ἦ-
τανε τὸ ἀντίτιμόν του. Τέλος, φοβούμενοι μήπως μοῦ φύγῃ
ἀπ' τὸ περιβόλι σὰν μικρὸς ἄγριος μετὰ διέταξαν νὰ τὸν
κλείσω ἀσφαλῶς διὰ νὰ προλάβω κάθε ἀπόπειραν ἀποδρά-
σεως. Ἰπνίκουσα. Ἐκράτησα τὸν μικρὸν αἰχμάλωτον σὲ μιὰ
αὐλὴν κάμποσο μεγάλην, τὴν ὁποίαν ἐτοίμασα ἐπίτηδες δι'
αὐτόν.

«Δὲν ἦτο δύσκολος ὁ δουτυχῆς, τὸν ἔτρεφα μετὰ ὅ,τι εὐ-
ρισκα, μετὰ ἄρτον, μετὰ γεώμηλα, μετὰ λάχανα καὶ ἄλλα τὰ ὁ-
ποῖα ἔτρωγε σὰν κουνεὶ. μετὰ καρύδιχα καὶ διάφορα ὀπωρικά
ποτὲ δὲ μετὰ κρέας· διὰ ποτὸν δὲ τοῦ ἐδίδα νερὸ ἀπὸ ἕνα
κουβὰ μέσα.

«Ἐπειδὴ πολὺ μετὰ φοβώτανε, δὲν φαινόμενα ποτὲ σχε-
δὸν εἰς αὐτόν τὴν τροφὴν τοῦ τῆς ἐδίδα ἀπὸ μιὰ τρύπα
μέσα.

«Δὲν ξέρω ἂν τὸν εἶχαν καταδικάσει εἰς τὴν δίαιταν
ταύτην μετὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ καταστρέφετο· ἀλλὰ τότε
ἦσαν πολὺ ἀπατημένοι, γιατί ἀντὶ νὰ χάσῃ τὴν ὑγείαν του
ὅλο ἕνα καὶ δυνάμονε.

— «Ὡ τὰ θηρία! τὰ θηρία! ἐψιθύρισεν ὁ κ. Αγαγγάρδ.
— Τούτο εἶνε ἀληθέστατον, κύριε· οἱ ἀνθρώποι βεβαίως

ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῶν ἀνθῶν, βεβαίως ἦτο ἱκανὸν ὥστε αἱ εὐ-
εργετούμεναι ὑπάρξεις νὰ εὐλογῶσιν τὴν ὑπαρξίν των ἀνθῶν,
ἅτινα ἐφ' ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ χαρίζουσιν ὅλον αὐτῶν τὸ ἄρω-
μα εἰς τοὺς πτωχοὺς των φίλους.

Τρισεστῆνος

ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ ΝΑ ΦΥΤΟΥΝ Η ΝΑ ΜΕΙΝΟΥΝ;
(ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Πύργος, 30 Ἀπριλίου

Ἐν τῷ ἀπὸ 23 παρελθ. μηνὸς φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος
«Παλιγγενεσία» ἀνέγνωμεν διατριβὴν (τῆς ὁποίας ἔπειτα
συνέχεια, δι' ἧς διαβεβαιούται ὅτι οἱ σοφοὶ γερμανοὶ, οἱ τὴν
ἀρχαιοκοικίαν αὐτῶν δίκειλαν ἐν τῇ ἱερᾷ τῶν Ὀλυμπίων
χωρᾷ πανσόφως βυθίσαντες πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν εὐρεθέν-
των ἀριστουργημάτων τῆς προγονικῆς ἡμῶν εὐκλείας, ἐπε-
χείρησαν ἐπ' ἐλπίδι βεβαίᾳ τῆς ἐν Ἀθῆναις μετακομιδῆς
αὐτῶν, ὅπως κατασταθῶσιν εὐχρηστά καὶ εὐπρόσιτα τοῖς
ἐπιστήμοσι καὶ λοιποῖς καὶ ὅτι ἐψεύσθησαν τῶν ἐλπίδων
των, μὴ δεῖξαντων τῶν ἀρμοδίων τὴν δέουσαν πρὸς τοῦτο
ἐπιμέλειαν. Πειράται δὲ μετὰ φυλετικῆς πράγματι μίσους
καὶ ἀποστροφῆς πρὸς τὴν ἀρχαίαν Ὀλυμπίαν νὰ ἀποδείξῃ
ὅτι ὁ γῶρος ἐκεῖνος, ἐν ᾧ σήμερον εὐρίσκονται τὰ ἀγάλμα-
τα, εἶνε δυσπρόσιτος ἐρημία, ἐρημία προωρισμένη δι' ἀσκη-
τὰς καὶ ἱερομονάχους καὶ οὐχὶ διὰ Μουσείον, τόπος θεοκα-
τάρατος.

Ἐξ ἐναντίας αἱ Ἀθῆναι ἐν αἷς εὐμάρεια ὑπάρχει, πνευ-
ματικὸς πυρὴν, συγκοινωνία ἐμπορίου, εἶνε συνεντευκτῆριον
τῶν θεῶν, καὶ δικαιοῦνται νὰ ἀρπάξωσι πᾶν ὅ,τι ὠρατὸν εὐ-
ρίσκεται εἰς τὰς βανδάλους ἐπαρχίας! ὁ τόπος ἐκεῖνος, ὃν

ἐκεῖνοι δὲν εἶχαν καρδίαν ἀνθρώπου. Σὰς βλέπω κ' ἐγίνατε
ὄχρὸς σὰ νεκρὸς, καὶ κάθε λίγο ἀλλάζετε χρῶμα.

— Μὴ δίδετε προσοχὴν εἰς τὴν ταραχὴν μου, γέρο
Μονά· πρέπει νὰ βλέπετε μετὰ ποῖον ἐνδιαφέρον σὰς ἀκούω
ὦ! ναί, σὰς ἀκούω μετ' ἀγωνίας.

— Ἐξακολουθεῖ.

— «Ἠέρασαν τρία χρόνια λοιπὸν καὶ μερικοὶ μῆνες ἀπὸ
τὴν τελευταίαν ἐπίσκεψιν, τὴν ὁποίαν ἔκαμε σ' ἐμένα ὁ
μυστηριώδης καὶ τρομερὸς ἀνθρώπος, ὅταν ἐκ νέου διὰ τε-
λευταίαν ἐνεφανίσθη φορὰν, νύκτα πάλιν μετὰ τὴν ἄμαξαν
συνοδευόμενος καὶ ἀπὸ ἕνα ἄτομον, τὸ ὁποῖον δὲν ἐγνώριζα.

— «Ἐρχομαι νὰ σ' ἀπαλλάξω, μου εἶπε.

«Δὲν μπόρεσα νὰ κρατήσω τὴν χαρὰν μου.

— «Φαίνεται, ὅτι τοῦτο σ' εὐχαριστεῖ, μου εἶπε.

— «Ναί.

— «Διὰ τί;

— «Αἰδοῦμαι ἐλπίζω ὅτι ἡ ἀποστολή μου τελείωσε.

— «Τῶνόντι, ἀλλὰ διὰ λόγους τινὰς τοὺς ὁποίους θεωρῶ
ἀνωφελεῖς νὰ σοῦ γνωστοποιήσω πρέπει νὰ μείνῃς ἐδῶ μὴνὰς
τινὰς ἀκόμη.

— «Θὰ πάρουμε τὸν μαθητὴν σου καὶ θὰ μᾶς ἀκολου-
θήσῃς.

— «Ποῦ;

— «Θὰ ἰδῆς.

(ἀκολουθεῖ)

οί επίσημοι τῆς πατρίδος μας ἄνδρες, ὡς ὁ ἀείμνηστος Δεληγεώργης καὶ ἄλλοι τῆς καλαισθησίας ἐρασταὶ Εὐρωπαῖοι ἐξέμνησαν ποιητικώτατα συναρπασθέντες ὑπὸ τῶν φυσικῶν καλλονῶν αὐτοῦ, ὁ τόπος ἐκεῖνος, ὃν οἱ πάνσοφοι ἀρχαῖοι πρόγονοὶ μας ἐξελέξαντο ὡς ἐνδιαίτημα τῶν Θεῶν καὶ ταμείον τῶν πολυτιμωτέρων καὶ ἐξοχωτέρων προϊόντων τῆς διανοίας, σήμερον προσαγορεύεται τόπος ἀσκητῶν καὶ ἀνάξιος πάσης προσοχῆς !! εἶνε αὐτόχρομα ὕβρις πρὸς τὸν τόπον καὶ πρὸς τοὺς σοφοὺς προγόνους μας, ἐξελεγχόμενος ὡς ἐστερημένος καλαισθησίας. Δὲν θαυμάζομεν διὰ τοῦτο, καὶ ἄλλοτε παρ' ἄλλων ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς βουλῆς ἐλέχθη ὅτι τὰ ἀγάλματα ταῦτα ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα καὶ οὐχί εἰς τοὺς πέριξ τῆς Ὀλυμπίας Ἀλβανούς.

Ἡκιστα πειθόμεθα περὶ τῆς ὁρθότητος τοῖς ταῦτα λέγουσι καὶ γράφουσι, διότι ἐὰν ἤθελεν ὑποτεθῆ ἀληθῆς ὅτι εἰσὶν Ἀλβανοὶ οἱ περὶ τὰ Ὀλύμπια οἰκοῦντες, ἡ ἀγνὴ πρωτεύουσα δὲν στερεῖται τοιούτων λαλούντων ἐν μέσῃς Ἀθῆναις τὴν ἀλβανικὴν ἐὰν δὲ ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα καὶ εἰς τὴν ἐπιστήμην τὰ ἱερά ταῦτα ἀγάλματα, τὸ κέντρον τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἡ ἐστία τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐπιστήμης εἶνε ἀλλαχού καὶ οὐχὶ ἐν Ἀθῆναις. Διὰ τί νὰ μὴ προτιμηθῆ ἡ Βιέννη, οἱ Παρίσιοι, ἡ Ρώμη καὶ τόσαι ἄλλαι εὐπρόσιτοι τοῖς πᾶσι μεγαλοπόλεις; διὰ τί εὐπροσιτότεραι αἱ Ἀθῆναι παρὰ ἡ Ὀλυμπία, μὴ ἄρα γε δὲν ἔχει λιμένα ἢ Ἡλεία ἢ σιδηρόδρομον ὡς αἱ Ἀθῆναι; μὴ ἄρα γε στερεῖται ξενοδογείων καὶ τροφῶν ἢ ἀμαζῶν ἢ Ἡλεία, ἐν ἧ δὲν ὑπάρχει δῆθεν εὐμάρεια; Πάντα ταῦτα στεροῦνται πάσης ἐπιστημονικῆς ἀξίας καὶ ἡκιστα δικαιολογοῦσι τὴν ἐγώμιστικὴν ἔφεσιν ἐξ ἧς ὀρμῶντες οἱ ταῦτα φρονούντες καὶ γράφοντες.

Ὁ ἀληθὴς ἐπιστήμων καὶ τῆς ἀρχαιολογίας ἐραστὴς σπουδάζων καὶ μελετῶν τὸν ἀκοίμητον θησαυρὸν τῆς ἀρχαίας σοφίας, δὲν ἔχει ἀνάγκη τῆς Ἀθηναϊκῆς τύρβης, οὔτε τῶν ἀγρίων, τῶν ὀνηλατῶν, τῶν φωνῶν, οὔτε τοῦ Ζήτω καὶ Γιούχα τῆς Ἀθηναϊκῆς Μόδας· ἔχει ἀνάγκη ἡσυχίας, ἐμπνεύσεως ἱερᾶς ἐπιβαλλομένης ὑπὸ τοῦ τόπου οὐδεὶς δὲ ἐκ τῶν ἐπισκεψάμενων τὴν ἀρχαίαν Ὀλυμπίαν ἠρνήθη ὅτι ρομαντικώτερα κοιλὰς τῶν Ὀλυμπίων δὲν δύναται νὰ εὐρεθῆ. Περιβρεχόμενη ὑπὸ δύο ποταμῶν τοῦ Ἀλφειοῦ καὶ Κλαδίου ἀσπασίως συναντωμένων ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ χώρῳ περιβάλλεται ὑπὸ λόφων καταφύτων ἐκ πύκνης, οἵτινες δροσιζόμενοι ὑπὸ τῶν δύο εἰρημένων ποταμῶν ἀποπνέουσι θεσπεσίαν αὔραν. Πλὴν τούτου καὶ ὑπὸ καθαρὰν ἐπιστημονικὴν ἐποψίν ἐξεταζόμενου, οὐδεὶς θ' ἠρνήθη ὅτι ἡ σχέσις τῶν ἀγαλμάτων πρὸς τὴν φύσιν, καὶ τὰς θέσεις, ἐν αἷς ἔκειντο τὰ ἀγάλματα εἶνε ἡ πρώτη βᾶσις τῆς ἀληθοῦς ἀρχαιολογικῆς μελέτης. Ἡ σχέσις τῶν ναῶν, τοῦ σταδίου, καὶ λοιπῶν πρὸς ἀλλήλα, εἶνε τὸ ἄλλα τῆς ἀρχαιολογικῆς σπουδῆς.

Ἡ σχέσις τῶν ναῶν, τοῦ σταδίου καὶ τῶν λοιπῶν πρὸς ἀλλήλα, εἶνε τὸ ἄλλα τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐπιστήμης. Ἡ ἀποχώρησις τῶν ἀγαλμάτων ἐκ τῶν ναῶν καὶ τοῦ ἱεροῦ τῆς Ὀλυμπίας τόπου εἶνε προφανὴς πρὸς τὴν ἐπιστήμην ἀσέβεια καὶ δολοφονία. Δὲν φρονούμεν ὅτι θέλει εὐρεθῆ κυβερνητικῆς ὅπως θέσῃ χεῖρα βέβηλον ἐπὶ τῶν ἱερῶν πρὸς πλουτισμὸν τῆς ἀθηναϊκῆς Πανδώρας. Εἴ ποτε ὅμως ἀποπειραθῆ γνώτωσαν καὶ Ἀθηναῖοι καὶ κυβέρνησις ὅτι ὁ λαὸς τῆς Ἡλείας, ὁ ὑπὸ τῶν ἐκάστοτε ἐφόρων τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀρχαιοτήτων ἀξιοπαύτως διδασθεὶς τὸν ἔρωτα πρὸς τὰ ἱερά ταῦτα κειμήλια, θά φωνήσῃ: Μολὼν λαβέ.

Π. Π.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΕΚ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΔΕΛΤΙΟΥ

Σήμερον τὴν πρῶταν εὐρέθη τεθραυσμένον καὶ ἐρριμμένον χαμαὶ τὸ μικρὸν κλειθρον (λουκέτον) δι' οὗ ἐκλείετο ἡ θύρα τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ὑπερίδου μικροῦ παντοπωλείου τοῦ Ἄντ. Κουρεβέση.

— Συνελήφθησαν ὑπὸ τοῦ ἀστυνομικοῦ κλητῆρος Πλάκα, σήμερον τὴν πρῶταν ἐν τῷ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ Ξενοδοχείῳ τοῦ «Φοίνικος» οἱ λωποδῦται Π. Φαράκης ἢ Κρεμμύδας, καὶ Παναγιώνης Γούναρης, ἐπὶ τοῦ τελευταίου τῶν ὁποίων εὐρέθησαν καὶ δραχμαὶ 45 κεκρυμμένα ἐντὸς τοῦ πύλου του, προϊόν φαίνεται τῆς ἐργασίας του.

— Ἐν Πειραιεὶ χθές, ὥρα 2 μ. ὁ τελωνοφύλαξ Εὐάγ. Λογοθέτης, σκοπὸς ὢν ἐν τῷ τελωνιακῷ καταστήματι, ἐτραυματίσθη διὰ τῆς κάνης τοῦ ὅπλου του κατὰ τὴν κεφαλὴν ἐλαφρῶς τὸν ἀχθοφόρον Γ. Δασκαλάκη.

— Ὁ Στέφαν. Στεφανάκης, σιδηρουργός, ἐκ Κέας, δι-σθείσας χθές περὶ τὴν μεσημβρίαν κατέπεσεν ἐκ τινος μηχανῆς, ἐντὸς τοῦ πατώματος τοῦ πέραν τοῦ Φαλήρου κειμένου χαρτοπωλείου Βαρουζάκη ἐνῷ ἠργάζετο καὶ ἔθραυσε τὸν δεξιὸν αὐτοῦ πόδα.

— Συνελήφθη χθές ἐν Πειραιεὶ ὁ λωποδίτης Π. Καρακασόπουλος, ὅστις μετ' ἄλλων πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἀφήρεσε παρὰ τοῦ χωρικοῦ Π. Βωϊδῶνη διὰ τῆς μεθόδου τοῦ πορτοφολίου δραχ. 60.

— Ἐπίσης συνελήφθησαν οἱ λωποδῦται Ν. Τριανταφύλου, Δ. Γεωργίου καὶ Ν. Ἀθανασίου, ὡς ὑποπτοὶ αὐτοῦργοι τῆς γενομένης σήμερον ἐν Πειραιεὶ διὰ πορτοφολίου κλοπῆς δρ. 100 κατὰ τοῦ γέροντος χωρικοῦ ἐξ Ἡπείρου Ἄν. Καλογήρου.

ΠΑΝΕΛΛ. ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Δευτέρα	8 μ. μ.	Διὰ Γύθειον, Καλάμας, Πύλον, Μάρathon, Κυπαρισσίαν, Κατάκολον, Ζάκυνθον, Μεσολόγγιον, Πάτρας καὶ Κόρινθον.
Τρίτη	8 π. μ.	Διὰ Κόρινθον, Πάτρας, Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν, Κέρκυραν, ἔνθα συναντᾶται μετὰ τὰ διὰ Brindisi ἀποπλέοντα.
Τρίτη	8 μ. μ.	Διὰ Σύρον.
Πέμπτη	7 μ. μ.	Διὰ Χαλκίδα, Στυλίδα καὶ Βόλον.
»	8 »	» Σύρον
Σάββατον	8 π. μ.	Διὰ Κόρινθον, Πάτρας, Κέρκυραν κατευθεῖαν (ἔνθα συναντᾶται μετὰ τὰ διὰ Brindisi ἀποπλέοντα) καὶ διὰ Ζάκυνθον, Κατάκολον, Κυπαρισσίαν κτλ. διὰ συναντήσεως εἰς Πάτρας τὴν αὐτὴν ἑσπέραν.
Σάββατον	7 π. μ.	Διὰ Χαλκίδα, Στυλίδα καὶ Βόλον.